

Ольга ОЛЕКСИК

здобувачка освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я» ЗУНУ

Науковий керівник – д.е.н., професор кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Алла ВАСІНА

РОЛЬ РЕСУРСУ ЗНАНЬ В ІННОВАЦІЙНОМУ РОЗВИТКУ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Заклади охорони здоров'я функціонують і розвиваються в складних умовах динамічного конкурентного середовища, постійної появи й швидкого поширення прогресивних технологій лікування та діагностування, підвищення вимог пацієнтів до якості медичних послуг.

Входження й закріплення закладу охорони здоров'я в конкурентному медичному просторі значною мірою визначається його спроможністю забезпечувати: медичну ефективність через задоволення потреб споживачів у високоякісних медичних послугах; адміністративну ефективність на основі ефективного адміністративного, фінансового, кадрового, інформаційного, комунікаційного менеджменту; економічну ефективність – надання медичної допомоги таким чином, щоб максимізувати вигоди і мінімізувати витрати; безпечність – надання медичної допомоги з мінімальними ризиками завдати шкоду пацієнтам; результативність – досягнення найкращих результатів через надання послуг на основі наукових знань та принципів доказової медицини; людиноцентричність – надання медичних послуг з урахуванням індивідуальних цінностей і очікувань пацієнтів [1].

Підґрунтям ефективного функціонування закладів охорони здоров'я виступає забезпечення їх інноваційного розвитку на основі залучення й використання ресурсу знань. Інновації є свого роду систематизованими прогресивними знаннями, зорієнтованими на запровадження нових медичних технологій, нових способів надання якісних медичних послуг, які виступають визначальним чинником ефективного функціонування й інноваційного розвитку закладів охорони здоров'я.

Інноваційний розвиток закладу охорони здоров'я є результатом залучення й використання ресурсу знань, що стосуються модернізації матеріально-технічної бази, впровадження новітніх прогресивних засобів і методів лікування,

медичних технологій, виробів медичного призначення і лікарських засобів, удосконалення існуючих методів діагностики та лікування, розроблення програмних засобів опрацювання медичної інформації, створення нових моделей організаційного забезпечення функціонування закладів охорони здоров'я і розвитку медичного персоналу [2].

Знання у найбільш широкому розумінні є осмислені і класифіковані факти, дані, принципи, процедури отримання інформації і даних, приклади, засоби пояснення тощо. Вони можуть передаватися у вигляді інструкцій, традицій і структурованої інформації, можуть бути представлені у вигляді накопиченого досвіду, тобто теоретичні і практичні знання. Теоретичні знання складаються з фундаментальних концепцій, гіпотез, принципів, моделей, які були визначені і узагальнені провідними фахівцями в результаті відповідної роботи. Практичні знання складаються з прикладної теорії, емпіричних правил, досвіду та інших раціональних моделей, які постійно використовуються у поточній роботі.

Таким чином, знання можна представити як комбінацію досвіду, цінностей, контекстної інформації, експертних оцінок, яка дає можливість оцінювати й інкорпорувати новий досвід та інформацію [3]. Як специфічний ресурс, знання в закладі охорони здоров'я фіксується не лише в документах, але і в процесах, процедурах, нормах, стандартах загалом в практичній діяльності.

Динамічний розвиток медицини, а саме інноваційних методів профілактики, діагностики та лікування, який перевищує розвиток технологій у багатьох інших галузях, беручи до уваги її високу технологічність і тісний взаємозв'язок з наукою, визначається постійним розвитком фундаментальних і прикладних знань.

Заклади охорони здоров'я, які мають у своєму розпорядженні знання, мають можливість використовувати його не тільки як окремий ресурс, а й можуть за його допомогою координувати використання своїх традиційних ресурсів або комбінувати їх новими та особливими способами, що дозволить забезпечити вищу ефективність діяльності та досягнення цілей інноваційного розвитку.

Це дає підстави для висновку, що знання є одним з найбільш важливих ресурсів закладів охорони здоров'я, а здатність отримувати, інтегрувати, накопичувати, зберігати та застосовувати їх – є визначальним методом

забезпечення їх інноваційного розвитку та формування стабільних конкурентних переваг.

Стійкий успіх закладу охорони здоров'я залежить від наявності у нього унікальних ресурсів і організаційних компетентностей, якими досить впевнено можна вважати саме знання, а всебічний розвиток унікальності компанії є основою для пропозиції споживачам неповторних послуг.

Суттєві переваги, що базуються на знаннях, характерні для тих організацій, які знають щось, що забезпечує можливість синергізму знань, недоступну конкурентам, оскільки чим більшим знаннєвим ресурсом володіє організація, тим більше вона може його залучити. Залучені знання інтегруються з наявними в закладі охорони здоров'я для розробки унікального бачення і створення нових значимих знань, як імпульсу і базису динамічного інноваційного розвитку.

Для інноваційного розвитку закладу охорони здоров'я знання виступають дуже цінним ресурсом, який вимагає професійного ефективного управління.

Список використаних джерел:

1. Ефективне управління медичними закладами. Можливості МІС. URL: <https://euromd.com.ua/post-8164-efektivne-upravlinnya-medichnimi-zakladami-mozhливosti-mis>.
2. Данько В.В. Удосконалення системи управління закладами охорони здоров'я на інноваційних засадах. Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління. Том 30 (69). №2, 2019. С.103.
3. Чернов С.І., Боровий М. В., Запорожець Г.В. Знання як ресурс конкурентного розвитку організації. URL: <https://ojs.kname.edu.ua/area/article/download>

Христина ОЛІЯРНИК

здобувачка освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я», ЗУНУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри
обліку і оподаткування ЗУНУ Світлана СИСЮК

**ОРГАНІЗАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО АУДИТУ В ЗАКЛАДІ
ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я**

Адміністративна реформа, завдяки якій сформована сучасна українська система державного та місцевого управління, суттєво вплинула на усі соціально-економічні процеси та бюджетний механізм. В цій сфері відбуваються значні

кількісні та якісні зміни, які супроводжуються не лише використанням бюджетних коштів, а й вимагають ефективного управління усіма процесами. Управлінська функція щодо них реалізується на засадах застосування сучасних інструментів, а також вимагає постійного контролю. На цьому тлі актуальним є розгляд проблеми розвитку адміністративного аудиту, який уможливило виявлення недоліків, прорахунків і неузгодженостей та сприяє зниженню ризиків невиконання поставлених завдань. Вагомою складовою національної економіки, яка забезпечує здоров'я населення та профілактику захворювань є охорона здоров'я. Без перебільшення можна сказати, що саме вона в умовах пандемії та загострення різних загроз життю є видом діяльності, що практично визначає майбутнє будь-якої держави. Управління сучасною медициною перебуває на шляху до удосконалення й розвитку. Дієвим важелем у цьому процесі може стати адміністративний аудит. Наразі повного та якісного нормативно-правового забезпечення адміністративного аудиту в Україні не сформовано.

Свою чергою, в науковій думці проблематика адміністративного аудиту дискутується вже понад досить довго. Зокрема Т. Желюк стверджує, що «імплементация у вітчизняну практику стандартів фінансового контролю Євросоюзу вимагають розробки та впровадження у виконавчу систему органів влади науково обґрунтованої концепції аудиту адміністративної діяльності» [1, с. 50]. В організаційному плані найдієвішими важелями в процесі реалізації задуму з формування системи адміністративного аудиту загалом і в охороні здоров'я зокрема, важливо, перш за все, вирішити питання його регулювання. Слід зауважити, що останнє суттєво залежить від виду такого аудиту, зокрема, чи є він зовнішній чи внутрішній. Хоча, з іншого боку, вважаємо за доцільне визнати, що між обома має бути тісний взаємозв'язок, в тому числі визнання та розмежування на законодавчому рівні. При цьому якість обох видів аудиту визначається багатьма факторами, одним з найважливіших з яких – професійність аудитора [2, с.714].

На рівні закладу охорони здоров'я в умовах, коли адміністративний аудит на рівні держави не набув належного рівня реалізації, найбільш правильним рішенням буде розвивати аудит внутрішній. Щоб правильно організувати процес його формування пропонуємо дотримуватися певного алгоритму в питаннях реалізації завдання зі створення внутрішньої служби (оформлення в штат фізичної особи) аудиту: